

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਅਠਾਸੀਵਾਂ ਨੰਬਰ

ਝੁਠੇ ਪਿਛਲੇ ਮੇਹ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਯਾਤਰਾ

Jeff Pippenger

2024-02-21

ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਜੇ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਖ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਚੁਣਿਆ, ਉਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਐਸੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਮੂਹ, ਜਿਸ ਨੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ "ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ 1798 ਜਾਂ 1989 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਿਵਤ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੀਉਂਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਧੇ ਹੋਏ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਤਦੋਂ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਪੁਸਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਲੋਕ ਐਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਐਡਵੇਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਗਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਰਖ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਹੱਥਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸਮਾਂਤਰ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ: "ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ।" ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੇ 1842 ਵਿੱਚ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੱਥਕੁਕ ਦੇ ਦਾ "ਦਰਸ਼ਨ" ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ ਸੀ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਿਆ, ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ" ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਹ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹ" ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਪਦ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, Future for America ਨੇ ਹੱਥਕੁਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀਆਂ ਦੋਨਾਂ ਚਾਰਟਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ; ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਹੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਚਾਰਟ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 1842 ਵਿੱਚ 1843 ਦੀ ਚਾਰਟ ਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ।

"ਮਈ, 1842 ਵਿੱਚ, ਬੋਸਟਨ, [ਮੈਸਾਚੂਸੇਟਸ], ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਬੁਲਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਸਭਾ ਦੇ ਆਰੰਭ 'ਤੇ, ਹੈਵਰਹਿੱਲ ਦੇ ਭਰਾ ਚਾਰਲਜ਼ ਫਿਚ ਅਤੇ ਅਪੋਲੋਸ ਹੇਲ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਚਿੱਤਰਾਤਮਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਅੰਕਾਂ ਸਮੇਤ ਕਪੜੇ 'ਤੇ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਭਰਾ ਫਿਚ ਨੇ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਥੇ ਪੁਸਤਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਰੋਤਾਮੰਡਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਚਾਨਣ ਸੀ। ਇਹ ਭਰਾ ਉਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ 2,468 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥਕੁਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, 'ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੱੜੇ। ਕਿਉਂਕਿ

ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ।' ਹਬੱਕੂਕ 2:2."

"ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਚਾਰਟ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀਆਂ ਲਿਥੋਗ੍ਰਾਫ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'the '43 charts' ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੀ।" *The Autobiography of Joseph Bates*, 263.

"ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਪੱਤਰ, 'ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ' ਉੱਤੇ ਅਡਿੱਗ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਤਦ ਚਾਰਟ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹਬੱਕੂਕ 2:2, 3 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ—ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰ ਗਵਾਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਚਾਰਟ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ (ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੂਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ), ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈ.ਪੂ. 457 ਉਹ ਵਰ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਥੋਂ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ 1843 ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ 'ਦਰਸ਼ਨ' 'ਠਹਿਰੇ,' ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਕ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਉੱਘੇ ਅਤੇ ਸੋ ਜਾਵੇ, ਠੀਕ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।" *James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2.*

"ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਜਿਸੇ ਹੀ ਕਾਲਕ੍ਰਮਕ ਚਾਰਟਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਾਰਟਾਂ ਤੋਂ ਸੈਂਕੜੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਢੰਗ ਦੇ ਸਨ। ਤਦ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਦਾ ਇਕੋ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ—ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ, 1844 ਵਿੱਚ, ਆਉਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼।" *Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.*

1843 ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਛਪਾਈ, 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਉਤਨੀ ਹੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀ 1842 ਵਿੱਚ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਸੀ। ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹੋਣਾ ਅਨਿਵਾਰ ਸੀ। 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ "ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ" ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

"ਵੈਰੀ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਤੋਂ ਭਟਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਕ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਪਟਯੁਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘੜੀ ਦੇ ਸੰਕਟਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤਵਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਯਾਪਤ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਰਗੀਣ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੂਤਕਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਵੱਚਿਤ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 'ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਭਲਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ।' [ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16.]"

"ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ,—ਉਹ ਨੀਂਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੀਂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਰਾਹ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨੀਂਹ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਭ੍ਰਮ ਹੈ। 'ਜੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ।' [1 *Corinthians 3:11.*] ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ, ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਟਿਕੀ? ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਢਹਿ ਪਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚਟਾਨ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।" *Testimonies, volume 8, 296, 297.*

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ” ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ “ਵਿਸ਼ਰਾਮ” ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ “ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ” ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਹਿ ਪਈਆਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਦੋਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਉਹ ਹੱਥਕੁਕ ਦੇ ਉਹ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਬਣੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ”ਣਾ ਸੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ “ਵਿਸ਼ਰਾਮ” ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜੋ “ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ” ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਓਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16, 17.

ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫੁਕਣਾ ਸੀ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਹੈ। ਹੱਥਕੁਕ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ, ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਜੋ 1888 ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।

“ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਨੂੰ A. T. Jones ਅਤੇ E. J. Waggoner ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਾਏ ਉਸ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ-ਪ੍ਰਦੱਤ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।” The 1888 Materials, 1053.

1888 ਦਾ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1856 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੀ ਵੱਧਦੀ ਹੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ,” ਜੋ ਨੀਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਉਹ “ਝੂਠ” ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਤੀਵ੍ਰ ਭਰਮ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਕਤ੍ਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1931 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ “ਝੂਠ” ਜੋ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ “ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਝੂਠੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

“ਝੂਠ” ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਝੂਠ” ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ—ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ—ਨੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਰਚਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ “ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ” ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝੂਠਾ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਕੰਧ, ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਅਰਥ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਫਾਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, “ਪ੍ਰਭੂ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ,” ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ? ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਝੂਠ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਬੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਅਰਥ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਫਾਲ ਕੱਢਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਮੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣਗੇ, ਨਾ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਗੇ; ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ, ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕਾਂ

ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, “ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ,” ਜਦਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਕੰਧ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੱਚੇ ਗਾਰੇ ਦਾ ਲੇਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੱਚੇ ਗਾਰੇ ਦਾ ਲੇਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੀ; ਇੱਕ ਮੁਸਲਧਾਰ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਹੋ ਵੱਡੇ ਓਲਿਓ, ਡਿੱਗੋਗੇ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਚੀਰ ਸੁੱਟੇਗੀ। ਵੇਖੋ, ਜਦੋਂ ਕੰਧ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, “ਉਹ ਲੇਪ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲੇਪ ਕੀਤਾ ਸੀ?” ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਚੀਰ ਸੁੱਟਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰੋਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਧਾਰ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੇ ਓਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕੰਧ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਚੇ ਗਾਰੇ ਦਾ ਲੇਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਢਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੱਕ ਗਿਰਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਐਸਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉਘੜ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ; ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੱਚੇ ਗਾਰੇ ਦਾ ਲੇਪ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਾਂਗਾ, “ਕੰਧ ਰਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਰਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲੇਪ ਕੀਤਾ ਸੀ”; ਅਰਥਾਤ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉਹ ਨਬੀ ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 13:7-16.

ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਈ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਠੱਠੇਬਾਜ਼ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠ ਅਤੇ ਅਸਤਿ ਦੇ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ “ਛਲਕਦੀ ਮਾਰ” ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਇਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦੀ ਡੋਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਾਹੁਲ ਅਨੁਸਾਰ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਓਲੇ ਝੂਠ ਦੇ ਆਸਰੇ ਨੂੰ ਬਹਾ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਲੁਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰੋਂ ਵਗ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਅਦਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਧੋਲੋਕ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਧੀ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰਹੇਗੀ; ਜਦੋਂ ਉੱਫਣਦੀ ਹੋਈ ਮਾਰ ਲੰਘੇਗੀ, ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 28:17, 18.

ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ “ਉੱਫਣ ਵਾਲਾ ਕੋੜਾ” ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ “ਉੱਫਣ ਵਾਲੀ ਵਰਖਾ” ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਝੂਠੇ ਫਾਲ ਕੱਢੇ,” “ਵਿਅਰਥ ਦਰਸ਼ਨ” ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਕਿ “ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ,” ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ “ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ” ਸੀ। ਜੇਹੜਾ “ਝੂਠ” ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਓਟ ਵਜੋਂ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ “ਝੂਠ” ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਇਹ ਗਲਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਸੀ)।

1931 ਵਿੱਚ ਜੇ “ਝੂਠ” ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “the daily” ਬਾਰੇ ਝੂਠੇ ਮਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਝੂਠਾ ਮਤ—ਕਿ “the daily” ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ “ਝੂਠ” ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1910 ਵਿੱਚ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ A. G. Daniells ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ “the daily” ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਅਤੇ Prescott ਦਾ ਇਹ ਮਤ, ਕਿ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਰਅਸਲ ਠੀਕ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧੇ ਲਿਖਿਤ ਸ਼ਬਦ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

“ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਬਾਰੇ ਉਹ ਝੂਠਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ (1931) ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ-ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਤਮਕ ਨੀਂਹ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਉਪਯੋਗ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ “ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ” ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰਕ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਲੀ ਸਿੱਕੇ ਅਤੇ ਜਵਾਹਿਰ ਹਨ ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਮੂਲ ਜਵਾਹਿਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕੁੜੇ-ਕਰਕਟ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੜਾ-ਕਰਕਟ ਅਤੇ ਜਾਲੀ ਜਵਾਹਿਰ ਅਤੇ ਸਿੱਕੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਮੂਲਭੂਤ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁੜਾ-ਕਰਕਟ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਜਵਾਹਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਦੀਵਾਰ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਐਸੇ ਗਾਰੇ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ" ਜਾਂ "ਉਮੜਦੇ ਮੀਂਹ" ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਯਹੂਦਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਉਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਜਿਸ ਨੇ ਯਾਰੋਬਆਮ ਨੂੰ ਠਪਕਾਰਿਆ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਗਧੇ" ਅਤੇ ਇੱਕ "ਸ਼ੇਰ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰ ਗਿਆ। ਸ਼ੇਰ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਗਧਾ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਸ਼ੇਰ), ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਗਧਾ) ਹਨ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ "ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ," ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਈ ਵਿੱਚ "ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ" ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ "ਕਠੋਰ ਹਵਾ ਜੋ ਰੋਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ" ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ "ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ" ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਦੀਆਂ "ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ" ਵੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਦ ਤੱਕ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ "ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ" ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ "ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ" ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਰਦਾ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ "ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ," ਜੋ "ਕੱਚੇ ਗਾਰੇ ਨਾਲ ਬਣੀ ਕੰਧ" ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤੀਸਰੀ ਹਾਇ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਮੋਹ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ "ਉਮੜਦੀ ਵਰਖਾ" ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਕਟ ਦੇ ਉਸ ਦੌਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਉਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਜੋ ਗਧੇ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਉਸ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਗਧੇ (ਤੀਜੀ ਹਾਏ) ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ (ਸਿੰਘ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਪਰ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਆਗਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਵੱਲ ਕਦੇ ਮੁੜਨਾ ਨਹੀਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਜੀਊਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੱਖਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਜੋ ਇਸ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਝੰਡਾ ਹਨ ਜੋ ਕੌਮਾਂ ਲਈ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਢੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਇਸਤ੍ਰੀ-ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ।

"ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾਈ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉੱਚੇ, ਉੱਨਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਭੇਦ-ਰੇਖਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਖ ਆਵੇਗੀ, ਤਦ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੀ

ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੋਹਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।" Bible Training School, December 1, 1903.

ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਛਿੜਕਾਅ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਕਟ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਦੇ ਉੱਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲੋਕ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਪੱਚੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਝੂਠੇ "ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਚੌਕੀਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੱਚੇ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਨਕਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਝੂਠੇ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਂਹ ਇਹ ਪਛਾਣ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਝੂਠਾ ਮੂਲਭੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ "ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ" ਆਪਣੀ ਬਿਨਾ ਗਾਰੇ ਦੀ ਕੰਧ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 1931 ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਝੂਠ" ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖੋਟੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਬਿਨਾ ਗਾਰੇ ਵਾਲੀ ਕੰਧ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ "ਕੰਧ" ਢਹਿ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਝਾੜੂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਫਰਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਤੂਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾ" (11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਦਾ ਗਾਧਾ), ਅਤੇ "ਉਮੜਦੀਆਂ ਵਰਖਾਵਾਂ" (ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੇਰ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ-ਨਾ-ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਦੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ "ਕੰਧ" ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ।

"ਇੱਥੇ ਨਬੀ ਇਕ ਐਸੀ ਕੌਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮੀਤਾ ਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇ ਰਹੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਟੁੱਟ ਨੂੰ ਮਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ—ਉਹ ਕੰਧ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਆਂ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਣੀ ਹੈ।

"ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਬੀ ਉਸ ਬਚੇ-ਖੁਚੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 'ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ ਸੱਬਤ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਹਟਾਵੇਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੁਕੀਂ; ਅਤੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਆਨੰਦ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਦਰਯੋਗ ਆਖੀਂ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੀਂ, ਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਤੁਰਦਿਆਂ, ਨਾ ਆਪਣੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੱਭਦਿਆਂ, ਨਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਬਚਨ ਬੋਲਦਿਆਂ; ਤਾਂ ਤੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣੀਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਪਾਲਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ।' ਯਸਾਯਾਹ 58:13, 14।" Prophets and Kings, 678.

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ W. W. Prescott ਦੀ ਪੁਸਤਕ, The Doctrine of Christ, ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ Questions on Doctrine ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। The Doctrine of Christ ਨੇ ਐਸਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਰਿਹਤ ਸੀ। Questions on Doctrine ਨੇ ਐਸਾ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ

ਕੀਤਾ ਜੇ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। The Doctrine of Christ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ (chazon) ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ Questions on Doctrine ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ "appearance" ਦੇ (Mareh) ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ "ਤਮੁਜ਼ ਲਈ ਰੋਂਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਝੂਠੇ ਪਿਛਲੇ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ "1931 ਦਾ ਝੂਠ" ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ (ਪਿਣਾਉਣੀ ਵਸਤੂ) ਪਰਗਮੁਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਸੰਸਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਚਿਕਿਤਸਾ ਲਈ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਬਾਈਬਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਸਤਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

1957 ਵਿੱਚ, ਪੁਸਤਕ *Questions on Doctrine* ਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੱਚ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ "ਤੋਂ" ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ "ਵਿੱਚ" ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ ਕਿ "ਤੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਰੇਂਗਾ।" ਇਹ ਪਤਿਤ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰੋਬੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਪੁਸਤਕ *Questions on Doctrine* ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

1957 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਿਨਾ ਗਾਰੇ ਦੀ ਕੰਧ (ਵਿਵਸਥਾ) ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਤਰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪੱਚੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਬਿਨਾ ਗਾਰੇ ਦੀ ਕੰਧ, ਜੋ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੱਖਰਤਾ ਦੀ "ਕੰਧ" ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਝਾੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਉਮੜਦੀਆਂ ਵਰਖਾਵਾਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਮੜਦੀ ਕੋੜਾ-ਮਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਲ-ਪਲਾਵ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੈਰੀ (ਪੋਪ) "ਹੜ੍ਹ ਵਾਂਗ" (ਉੱਫਣਦੀ ਬਲਾ) ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਝੰਡਾ" ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ "ਕੱਚੀ ਦੀਵਾਰ," ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਗਲਤ ਲਾਗੂਅਤ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਤਦਨੁਸਾਰ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੋਧ, ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਫਲ; ਦੀਪਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਫਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਪੱਛਮ ਵੱਲੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਭੈ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਵੈਰੀ ਹੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੰਡਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਿਯੋਨ ਕੋਲ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਮੁੜਦੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵੱਲੋਂ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਜੇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਾ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਨਾ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਨਾ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣਗੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ। ਉਠ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ; ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਚਾਨਣ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਉਦਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖ, ਹਨੇਰਾ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਘੋਰ ਅੰਧਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ; ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਉਦਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਕੌਮਾਂ ਤੇਰੇ

ਚਾਨਣ ਵੱਲ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਤੇਰੇ ਉਦੈ ਦੀ ਕਿਰਣਮਈ ਚਮਕ ਵੱਲ। ਯਸਾਯਾਹ 59:18-60:3.

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਜੋਤਿ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੈਰੀ ਪੂਲੇ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੈਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਝੰਡਾ (ਨਿਸ਼ਾਨ) ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਹ ਮਹਿਮਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ “ਝੂਠੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ” ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ “ਝੂਠੀ ਲੈਟਰ ਰੇਨ” ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ “ਸੱਚੀ ਲੈਟਰ ਰੇਨ” ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਝੂਠਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ “ਦੀਵਾਰ” ਹੈ। ਉਹ ਝੂਠਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੁਸਤਕ Questions on Doctrine ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਬਗਾਵਤਾਂ ਉਸ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ ਪਰਖਣ ਲਈ ਆ ਪਹੁੰਚੀਆਂ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ “ਵਿਸਰਾਮ” ਕਿਹਾ। ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਦੀ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਜੋ ਯਸਾਇਆ ਦਾ “ਪੁਰਬ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਹਵਾ” ਹੈ, “ਦਾਖਬਾੜੀ ਦਾ ਗੀਤ” ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਚੌਥਾਂ, ਪਦ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਪੰਦਰਾਂ, ਪਦ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੀਤ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਾਸੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਦਾਖਬਾੜੀ ਉਹਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਦਾਖਬਾੜੀ ਦੇ ਅਭਿਪ੍ਰੇਤ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਦਾਖਬਾੜੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਹੱਥਕੂਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਐਸੇ ਵਰਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋ ਪਟੀਆਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ “ਵਿਸਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜਗੀ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ “ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ” ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ “ਤੰਮੂਜ਼ ਲਈ ਰੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।

“ਅਮਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ” ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ “ਵਿੱਚ” ਹੀ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। ਉਹ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ “ਅਮਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ” ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਉਹੀ ਸੱਚਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ Jones ਅਤੇ Waggoner ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਉਸ ਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਰਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਯਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਆਹ

ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਵਰਗ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿੱਠਾਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਰਾਕਾਸ਼ਣਾ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖਾਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਣਇੱਛਾ, ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਵੈਗਨਰ ਅਤੇ ਜੋਨਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ, ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੂਰ ਰੱਖੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਣ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤਿਆਂ ਨੇ ਪੈਂਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।” Selected Messages, book 1, 235.